

ФІЛОСОФСЬКІ НАУКИ

Жукова Г.В.

*кандидат педагогічних наук, докторант,
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова*

ДОДАТКОВА ОСВІТА У КОНТЕКСТІ ПОЗААКАДЕМІЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ

Ключовими орієнтирами сучасної системи освіти є знання і професійні навички. Місце освіти в житті суспільства на сучасному етапі багато в чому визначається роллю знань в суспільному розвитку людей, можливістю розвитку їх професійних і особистісних якостей. Це розкриває такі напрями: міжнародне визнання національних освітніх програм, забезпечення академічної мобільності студентів та професорсько-викладацького складу і задоволення потреб особистості в сфері отримання професійної освіти. Останній напрям передбачає активізацію самостійної роботи студентів не тільки у академічному, а й у позаакадемічному просторі. Сприяння розвитку мобільності, усвідомлене закріпленню навчального матеріалу, набуття нових професійних знань і умінь, формування практичних навичок є вмінням творчого підходу до вирішення проблем, які стоїть перед майбутнім фахівцем. Усвідомлена самостійна робота студента сприяє поступовому розвитку вміння працювати з різними інформаційно-аналітичними та науковими ресурсами.

В контексті додаткової освіти актуальним є питання впровадження інноваційних форм і методів позаакадемічної освіти у навчально-виховний процес вищого навчального закладу. Важливим світоглядним орієнтиром у формуванні позаакадемічної освіти є екологічна свідомість, яку можна охарактеризувати як цілісну систему, що має такі компоненти: ґрунтовні екологічні знання, екологічний стиль мислення та навчання, екопозитивна діяльність у поширенні екологічних знань [2]. Зміна парадигми екологічної освіти проходить паралельно і у взаємозв'язку із удосконаленням суті освіти, від індустріального, постіндустріального суспільства до інформаційного відповідно формування еколого-освітньої культури особистості. Екологічна та позаакадемічна освіта потребують оптимізації на основі глибокого психолого-педагогічного осмислення свідомості з урахуванням рівня розвитку скоординованих знань

відповідно тих соціальних функцій, які виконує екологія і освіта у сучасному суспільстві.

Якість підготовки фахівця на сучасному етапі розвитку суспільства визначається не тільки рівнем його ерудованості, а й умінням самостійно ставити і вирішувати завдання в сфері своєї професійної діяльності. Це теж є одним з важливих чинників позаакадемічної освіти. Активна діяльність студента стає основою підготовки майбутніх фахівців до подальшої професійної діяльності. Слід відзначити такий важливий фактор формування особистості студента, як майбутнього фахівця – це особистість викладача. Основи професійних знань студент отримує від викладача, а оскільки процес передачі і отримання знань є не абстрактним і механічним, а на противагу цьому характеризується як активна і емоційно-насичена взаємодія між особистостями, то і одержувані знання студент тлумачить через призму особистісних симпатій і прихильностей до особистості викладача. Викладач як особистість повинен мати чітко вибудовану систему особистісних позицій, повинен мати тверді моральні позиції по відношенню до життя, і, без сумніву, володіти високими професійними якостями в своїй області діяльності для того, щоб, навіть без диплому державного зразка, майбутній фахівець володів високопрофесійними знаннями.

Значною частиною педагогічної діяльності викладача є її гуманістична спрямованість на того, хто навчається як повноправного учасника. Варто сказати, що професійна діяльність викладача сама по собі є системоутворюючою діяльністю і одним з факторів відтворення життєвих цінностей. Тому весь процес формування особистості студента як майбутнього професіонала повинен бути пронизаний гуманістичним ставленням як до партнерів по взаємодії, так і по відношенню до виконуваної ним діяльності [1]. Найбільш доцільно це можна забезпечити в позаакадемічному освітньому просторі. Результатом позаакадемічної освіти може бути внутрішнє набуття особистістю потрібних якостей, декларування установок, норм і мотивів професійної діяльності.

Інтеграційні процеси в світовому економічному співтоваристві формують нове конкурентне середовище освіти, для якого характерні підвищені вимоги до управління якістю освітнього процесу і послуг, що надаються. Обумовлена цими реаліями необхідність відповідності умовам ринкової економіки і розвитку світового ринку освітніх послуг означає важливість інноваційного розвитку всієї системи освіти, що забезпечує адекватний рівень її конкурентоспроможності. Зростання впливу таких показників, як підвищення якості товарів і послуг, їх диверсифікація і скорочення життєвого циклу, змушує позаакадемічну освіту розробляти стратегії розвитку, інтегрально вирішувати питання впровадження

принципово нових технологій, типів організації виробництва, управління і підготовки кадрів.

Отже, сучасні навчальні технології унікальні і перспективні, вони своєчасно налаштовують і захоплюють новими враженнями. Однак, для тих, хто не підтримує нові освітні цілі, середовище діалогу академічної і позаакадемічної освіти не сприятиме знанням і широкомасштабним змінам. Перспективна трансформація освіти в бік позаакадемічної – це глибока, фундаментальна зміна структури референції та світогляду, які виокремлюються із додаткової освіти.

Список використаних джерел:

1. Онкович Г.В. Новітні терміни медіаосвіти та медіа дидактики. Лінгвістика. Лінгвокультурологія. Кроскультурна і міжкультурна комунікація: проблеми, питання, рішення. Дніпро : ДНУ ім. Олесья Гончара, 2018. № 12. Частина 2. С. 277–291.

2. Снісар О., Шевченко О. Формування екологічної свідомості та екологічної культури студентів-медиків. *Наукові записки. Серія : педагогіка*. 2017. № 1. С. 160–166.

Колесніченко С.С.

аспірант,

Київський університет туризму, економіки і права

СУЧАСНА ТРАНСФОРМАЦІЯ ВЛАДИ В УМОВАХ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

У сучасних умовах відбувається ускладнення процесів здійснення влади та владних відносин відповідно до зміни парадигми до підходів самої сутності влади. Кардинальні зміни, викликані інформаційною революцією (цифровізація інформації, розвиток телекомунікацій, інформаційно-комунікаційні технології та інформатизація), стають головною причиною змін та трансформацій на рівні комунікацій та комунікативних процесів, в першу чергу на рівні взаємовідносин (комунікації) влади і суспільства. Подальший розвиток інформаційного суспільства створює нову парадигму інформаційної влади, змінює підходи до комунікативної влади, нових взаємовідносин (комунікацій) на рівні влада-суспільство, що стає передумовою необхідності подальших досліджень комунікативної влади. Тому в сучасних умовах відбувається ускладнення процесів здійснення влади та владних відносин відповідно до зміни парадигми самої сутності влади під впливом сучасних засобів масової комунікації. Адже день сучасної людини починається з інформації, отриманої з новин по телевізору, радіо і, скоріш за все, через